

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **Ing. J. K.**, zastoupený JUDr. Václavem Vlkem, advokátem se sídlem Sokolovská 22, Praha 8, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 20. 2. 2019, č. j. 30 Af 5/2019 – 21,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal ke Krajskému soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“) žalobu, kterou se domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 12. 2018, č. j. 55584/18/5100-31462-707633, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Finančního úřadu pro Plzeňský kraj ze dne 7. 6. 2018, č. j. 1239240/18/2308-70461-401727, jímž byl žalobce v souladu s § 5 odst. 2 zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, vyzván k zaplacení správního poplatku ve výši 1 000 Kč, kterým je zpoplatněno podání žádosti o prominutí příslušenství daně. Krajský soud žalobu usnesením odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), za použití § 68 písm. e) s. ř. s., a ve spojení s § 70 písm. c) s. ř. s. Dospěl totiž k závěru, že žaloba je s ohledem na judikaturu Nejvyššího správního soudu nepřipustná, neboť směřuje proti rozhodnutí, kterým se pouze upravuje vedení řízení před správním orgánem. Takové rozhodnutí je ze soudního přezkumu dle citovaných ustanovení s. ř. s. vyloučeno.

[2] Proti usnesení krajského soudu podal stěžovatel kasační stížnost. Následně po výzvě Nejvyššího správního soudu k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost požádal stěžovatel ve lhůtě stanovené pro zaplacení poplatku o osvobození od soudních poplatků ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s.

[3] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 30. 4. 2019, č. j. 3 Afs 78/2019 – 37, zamítl žádost žalobce o osvobození od soudních poplatků (výrok I.) a vyzval jej, aby ve lhůtě do 15 dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek (podle zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích; dále jen „*zákon o soudních poplatcích*“) za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč (výrok II.). V odůvodnění tohoto usnesení Nejvyšší správní soud zdůraznil, že v projednávané věci stěžovatel žalobou napadl rozhodnutí žalovaného, který zamítl odvolání proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Plzeňský kraj, jímž byl stěžovatel vyzván k zaplacení správního poplatku. Odkázal na konstantní názor zastávaný v judikatuře zdejšího soudu, že předmětný typ správního rozhodnutí spadá pod kompetenční výlukou zakotvenou v § 70 písm. c) s. ř. s., dle něhož jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem. Kasační soud uzavřel, že z podané žaloby je *prima facie* zřejmé, že směřuje proti aktu vyloučenému ze soudního přezkumu. Kasační stížnost směřující proti odmítnutí takové žaloby tak označil za zjevně neúspěšný návrh ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s. Stěžovatel tedy nesplnil předpoklady pro osvobození od soudních poplatků.

[4] Nejvyšší správní soud stěžovatele poučil, že pokud nevyhoví výzvě uvedené ve výroku II. usnesení č. j. 3 Afs 78/2019 – 37 ve stanovené lhůtě, k později uhrazenému poplatku se nepřihlíží a soud řízení zastaví [§ 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.]. Předmětné usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno prostřednictvím datové schránky dne 15. 5. 2019, patnáctidenní lhůta ke splnění výzvy tak uplynula dne 30. 5. 2019. Stěžovatel na výzvu soudu do dnešního dne nereagoval.

[5] Podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Jelikož soudní poplatek nebyl ve stanovené lhůtě zaplacen, byly naplněny podmínky předvídané v § 9 odst. 1 větě druhé zákona o soudních poplatcích; proto soudu nezbylo, než řízení o kasační stížnosti zastavit.

[6] O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. června 2019

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu